

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 14P/66/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1404896014
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Suchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1404896014.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Mgr. Evou Suchovou, vo veci starostlivosti o t.č. plnoleté dieťa: B., dieťa rodičov: matka - G., obe zastúpené advokátom JUDr. Romanom Heinrichom, Lombardiniho 22B, Bratislava a otec - Q., o návrhu matky na určenie vyživovacej povinnosti otca, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e vyživovaciu povinnosť otca na t.č. plnoletú B. vo výške 150,-USD mesačne a to za obdobie od 5.2.2001 do 16.2.2004.

Zročné výživné za obdobie od 5.2.2001 do 16.2.2004 vo výške 5.461,15 USD je otec p o v i n n ý zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám plnoletej B.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 5.2.2004, doplneným dňa 9.6.2005, žiadala matka o určenie výživného na vtedy maloletú B. vo výške 150,-USD za obdobie od 5.2.2001 do 17.3.2005.

2. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 14P/66/2004-104 zo dňa 19.6.2008 súd konanie o určenie výživného na vtedy maloletú B. za obdobie od 5.2.2001 do 16.2.2004 zastavil. Ďalej rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 150,-USD mesačne od 17.2.2004 do 30.9.2004 a zročné výživné za obdobie od 17.2.2004 do 30.9.2004 vo výške 1.117,-USD zaviazal otca zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh matky zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Rozsudok odôvodnil tým, že matka žiadala o priznanie výživného 3 roky spätne od podania návrhu a o výživnom na maloletú od 5.2.2001 už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13Nc 180/1997-91 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5CoP 60/2003-97 zo dňa 30.1.2004, keď návrh matky na určenie výživného od 31.5.1997 bol zamietnutý, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.2.2004. Vzhľadom k tomu, že o výživnom na maloletú za obdobie od 5.2.2001 do 16.2.2004, t.j. do právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku už bolo právoplatne rozhodnuté, súd konanie o určenie výživného za obdobie od 5.2.2001 do 16.2.2004 zastavil. Pri rozhodovaní o výživnom na maloleté dieťa za obdobie od 17.2.2004 do 30.9.2004 prihliadol na vek a potreby maloletého dieťaťa. Počiatok určenia výživného na maloletú súd ustálil dňom 17.2.2004, t.j. odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku, ktorým bol návrh matky o určenie výživného zamietnutý do 30.9.2004, t.j. do doby právoplatnosti rozsudku o rozvoze, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.10.2004 a odvtedy je otec povinný prispievať na výživu maloletej v zmysle rozsudku o rozvoze manželstva. Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 14P 66/2004-104 zo dňa 19.6.2008 bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 264/2008-119 zo dňa 20.1.2009 v napadnutej

časti potvrdený. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.2.2009 v časti zastavenia konania a dňa 22.7.2008 v časti výživného a zamietnutého návrhu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.1.2009 č.k. 11CoP 264/08-119.

3. Dňa 18.3.2013 podala matka návrh na obnovu konania č.k. 14P 66/2004. Návrh odôvodnila v tom čase platným Občianskym súdnym poriadkom, ktorý v ustanovení § 228 písm. d) uvádza, že právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením. Matka podala sťažnosť pre Európsky súd pre ľudské práva, z dôvodu porušenia práva na spravodlivé súdne konanie, podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Európsky súd pre ľudské práva Rozsudkom zo dňa 25.9.2012 rozhodol, že sťažnosť podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd týkajúca sa nedostatku prístupu k súdu je prípustná; že došlo k porušeniu práva v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; že štát je povinný sťažovateľke povinný vyplatiť sumu 4.000,-€ ako nepeňažnú ujmu; že štát je povinný sťažovateľke vyplatiť sumu 2.000,-€ ako náhradu nákladov a výdavkov a zamietol zvyšok náhrady škody požadovanej sťažovateľkou. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.12.2012. Vzhľadom k uvedenému sú dané dôvody na obnovu konania. Ďalej v návrhu na obnovu konania uviedla, že Okresný súd Bratislava IV v konaní 14P 66/2004 vo svojom rozsudku zo dňa 19.6.2008 určil povinnosť otca platiť výživné vo výške 150,-USD mesačne za obdobie od 17.2.2004 do 30.9.2004, pričom vychádzal z majetkových pomerov odporcu, ktoré boli zhodné ako v konaní o rozvod manželstva. Z týchto dôvodov je možné určiť výživné aj za obdobie od 5.2.2001 do 16.2.2004, ktoré matka požaduje v rovnakej výške 150,-USD mesačne. Po povolení obnovy navrhuje, aby súd rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu vtedy maloletej B.. sumou 150,-USD mesačne od 5.2.2001 do 16.2.2004 a ročné výživné za rovnaké obdobie vo výške 5.462,-USD je otec povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P 92/2013-54 zo dňa 25.9.2013 súd povolil obnovu konania Okresného súdu Bratislava IV vedeného pod sp.zn. 14P 66/2004.

5. Súd po povolení obnovy konania doplnil dokazovanie výsluchom matky a plnoletej B. a vzhľadom k tomu, že otec sa na pojednávanie súdu dňa 6.3.2017 nedostavil, hoci o pojednávaní mal vedomosť a svoju neprítomnosť neospravedlnil, súd v zmysle § 180 C.s.p. s prihliadnutím na obsah spisu a charakter vecí konal a rozhodoval v jeho neprítomnosti.

5. Matka uviedla, že po ukončení materskej dovolenky začala v júli 2001 pracovať a odvtedy je riadne zamestnaná až doposiaľ. Výdavky s dcérou mala aj v minulom období primerané veku. Otec v období od februára 2001 do februára 2004 na dcéru neprispieval. V súčasnosti je výživné vymáhané prostredníctvom Centra medzinárodnoprávnej ochrany detí a mládeže, ale chodí nepravidelne a to asi každé 2 mesiace vo výške 80,- až 100,-USD v priemere.

6. Plnoletá B. uviedla, že v období, o ktoré sa jedná, bola ešte malá, avšak pokiaľ vie, otec na ňu v tom čase žiadnym spôsobom neprispieval. Celý čas sa o ňu starala iba mama. V súčasnosti študuje v 1.ročníku na vysokej škole. Otec ju kontaktuje cez facebook, ale iba veľmi sporadicky a naposledy jej uviedol, že pracuje a každý deň vstáva o 5.00 hod. ráno. Bližšie informácie o otcovi nemá. Prostredníctvom facebooku informovala otca aj o prebiehajúcom súdnom konaní.

7. Z listinných dôkazov vyplýva, že matka bola riadne zamestnaná, v období od júla do decembra 2001 dosiahla príjem 8.849,83 Sk, v roku 2002 - 13.482,83 Sk, v roku 2003 - 16.261,33 Sk a v roku 2004 - 19.371,91 Sk priemerne mesačne netto.

8. Z ďalších dôkazov vyplýva, že otec uhradil časť dlžného výživného vo výške 9.588,55 USD.

9. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

12. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Na základe doplneného dokazovania uskutočneného po povolení obnovy konania bolo preukázané, že otec v období od februára 2001 do februára 2004 výživné na v tom čase maloletú neplatil. Z uvedených dôvodov súd určil vyživovaciu povinnosť otca za obdobie od 5.2.2001 do 16.2.2004 vo výške 150,-USD mesačne, vychádzajúc zo skutočnosti, že v uvedenom období sa o maloletú starala výlučne matka a hradila všetky jej potreby. I keď sa majetkové a osobné pomery otca nepodarilo zistiť, súd pri určení výživného vychádzal z odôvodnených potrieb dieťaťa a určené výživné považuje za primerané.

14. Vzhľadom k tomu, že počiatok určenia vyživovacej povinnosti otca bol ustálený dňom 5.2.2001 a otec v období od 5.2.2001 do 16.2.2004 (od 17.2.2004 už bolo výživné na maloletú určené) neprispieval, vznikol mu za toto obdobie dlh vo výške 5.461,15 USD, ktorý je otec povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p. Zročné výživné je za 35 mesiacov (35 x 150,-USD) a za pomernú časť za mesiac február 2001 vo výške 128,40 USD (24 dní x 5,35 USD) a za mesiac február 2004 vo výške 82,75 USD (16 dní x 5,17 USD).

15. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku, na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).